

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 62.714 van 24 oktober 1996
in de zaak A. 61.581/VII-12.886.**

In zake : de b.v.b.a. Emmanuel FRAEYE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. BEKAERT,
kantoor houdende te TIELT,
Hoogstraat 34

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

de b.v.b.a. HULLEBUSCH,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. D'HALLUIN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Albertstraat 22.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. Emmanuel FRAEYE op 27 december 1994 ingediend
heeft om de vernietiging te vorderen van het besluit van
1 december 1994 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van West-Vlaanderen waarbij haar beroep
tegen het besluit van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Ardooie van 13 juli 1994
houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de
b.v.b.a. HULLEBUSCH om een inrichting voor het bewerken
van natuursteen te Ardooie, Brugsebaan 4 a, uit te
breiden, wordt verworpen en het beroepen besluit beves-
tigd;

Gelet op het arrest nr. 57.155 van
21 december 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoer-
legging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 maart 1996;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1996 die de tussenkomst van de b.v.b.a. HULLEBUSCH toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. BEKAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1. Op 15 maart 1994 dient de tussenkomende partij bij de gemeente Ardooie een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen van haar inrichting voor het bewerken van natuursteen, door uitbreiding met vier machines : een zaagmachine Monolamica van 19,3 KW, een rolbrug van 13,6 KW, een zaagmachine Dall Prête van 37,6 KW en een poliermachine. Het betreft een regularisatieaanvraag.

De verzoekende partij baat een meubel- en interieurzaak uit op een terrein onmiddellijk palend aan het kwestieuze.

2. De milieudienst van de WITAB stelt op 17 juni 1994 in zijn advies betreffende deze aanvraag o.m. :

"Gelet dat :

- de zaagmachine 'Monolamica' buiten staat opgesteld onder een open afdak;
- de isolerende eigenschappen van het aluminium rolluik die de werkplaats afsluit minimaal zijn;
- er geregeld met geopende poorten wordt geëxploiteerd;
- de rolbrug buiten staat opgesteld;

menen wij dat de plaatsing van de toestellen aanleiding geeft tot lawaaihinder.

Deze lawaaihinder moet worden beperkt!

Dit kan enkel door deze toestellen op te stellen in een werkplaats die is geconstrueerd met volle muren die de geluidsoverdracht beperken. De poorten die in de werkplaats zijn aangebracht moeten voldoende zwaar en met isolatie zijn geconstrueerd, zodanig dat ook deze voldoende geluidsisolerende eigenschappen hebben.

Tijdens de exploitatie blijven de poorten steeds gesloten. Deze bepalingen staan in de bijzondere voorwaarden, zie bijlage C".

3. Op 13 juli 1994 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ardooie aan de tussenkomende partij de gevraagde vergunning.

Volgende bijzondere voorwaarden worden evenwel opgelegd :

"§4. Luidruchtige werkzaamheden zijn verboden gedurende de periode vanaf 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen.

§5. De werkplaatsen zijn geconstrueerd met volle muren die de geluidsoverdracht beperken. De poorten die in deze muren worden aangebracht zijn voldoende zwaar en met voldoende isolatie geconstrueerd zodanig dat deze voldoende geluidsisolerende eigenschappen bezitten.

§6. Rustverstorende werkzaamheden dienen te gebeuren binnen in de werkplaats. Tijdens luidruchtige werkzaamheden worden de poorten van de werkplaats gesloten gehouden. Niettemin dient de verluchting van de lokalen voldoende te zijn. Zo nodig dienen luchtkokers, mechanische ventilatoren of elk ander toestel dat de geburen niet hindert, gebruikt".

4. De verzoekende partij stelt op 3 augustus 1994 tegen dit besluit beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

5. Op 1 december 1994 wordt het bestreden besluit genomen. Het verwerpt het beroep en bevestigt het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van Ardooie.

Het bevat inzonderheid volgende considerans :

"Overwegende dat de geluidshinder hoofdzakelijk veroorzaakt wordt door de cirkelzaagmachine en de lintzaagmachine; dat de cirkelzaag in een gesloten loods staat onmiddellijk achter een aluminium rolluik die bevoorrading van buitenaf mogelijk moet maken; dat de lintzaag onder een open afdak staat aan de zijde van de beroeper;

Overwegende dat door de aanvrager een geluidsstudie wordt voorgelegd in de provinciale milieuvergunningscommissie waaruit blijkt dat er zal voldaan worden aan de geldende geluidsvoorwaarden;

Overwegende dat er desondanks geluidshinder voor de beroeper mogelijk is; dat de exploitant in de provinciale milieuvergunningscommissie verklaard heeft bereid te zijn milderende maatregelen hiervoor te treffen waarvoor evenwel het akkoord van de beroeper nodig is zodat deze bijkomende maatregelen

niet kunnen worden opgelegd via bijzondere voorwaarden; dat het bijgevolg aangewezen is om aangepaste voorwaarden op te leggen".

De onder punt 3 hierboven vermelde bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd door de beroepen beslissing worden niet hernomen.

Luidens artikel 2 van het bestreden besluit gelden alleen als milieuvergunningsvoorwaarden

- "- V01 : Algemene Milieuvorwaarden Algemeen (art. 7 - 14)
- V02 : Algemene Milieuvorwaarden - geluid (art. 15 - 29)
- V05 : Algemene Milieuvorwaarden - lucht (art. 75 - 78, 81 - 91)
- V68 : Bouwmaterialen en minerale produkten (art. 648 - 653)
- art. 648 - 653
- overgangsbepalingen (tekst art. 815)".

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord en de tussenkomen de partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst bij wege van exceptie opwerpen dat verzoekster geen belang heeft bij de gevraagde vernietiging; dat dit volgens de verwerende partij zo is omdat "een meubelbedrijf dat zelf in ambachtelijke zone is gelegen geen enkel belang heeft om de vernietiging te vragen van een vergunning van een ander bedrijf dat eveneens aan de geldende stedenbouwkundige en milieutechnische aspecten beantwoordt"; dat de tussenkomen de partij in dit verband aanvoert dat verzoekster "geen reële hinder kan ondervinden die abnormaal zou zijn voor deze ambachtelijke buurt" en dat verzoekster zelf een productie-atelier met diverse geluidveroorzakende machines uitbaat; dat zij voorts nog wijst op een overeenkomst tussen haarzelf en verzoekster met betrekking tot het bouwen van een geluidwerende muur op de perceelsgrens;

Overwegende dat, zoals reeds hoger gesteld, verzoeksters perceel paalt aan dat van de tussenkomende partij; dat noch de verwerende, noch de tussenkomende partij betwisten dat het bedrijf van deze laatste partij inzonderheid geluidshinder en stofhinder veroorzaakt en dat verzoekster, zoals zij in haar memorie van wederantwoord aanvoert, daardoor in haar werking gehinderd wordt; dat, opdat het noodzakelijke belang aanwezig zou zijn, niet is vereist dat de hinder "abnormaal" zou zijn; dat het bestaan van eender welke hinder daartoe volstaat; dat dit ook zo is wanneer het bedrijf van verzoekster en dat van de tussenkomende partij in een ambachtelijke zone zijn gelegen; dat voor het overige de argumenten van de verwerende partij de grond van de zaak en niet het belang van verzoekster betreffen; dat deze laatste terecht aanstipt dat het feit dat zij zelf een bedrijf uitbaat niet verhindert dat zij last ondervindt van de inrichting die door het bestreden besluit wordt vergund; dat verzoekster niet wordt tegengesproken waar zij in haar laatste memorie stelt dat de overeenkomst waarnaar de tussenkomende partij verwijst nog niet werd uitgevoerd; dat de exceptie bijgevolg wordt afgewezen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar vijfde middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en dit als volgt toelicht :

"De Bestendige Deputatie stelt dat Hullebusch BVBA bereid is milderende voorwaarden te treffen. Hiervoor zou het akkoord van beroepers nodig zijn zodanig dat de bijkomende voorwaarden opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen, niet kunnen worden opgelegd.

...
Het is niet omdat HULLEBUSCH BVBA milderende voorwaarden belooft, dat geen bijkomende voorwaarden zouden kunnen opgelegd worden.

De milderende voorwaarden beloofd door HULLEBUSCH zijn eenzijdig en niet afdwingbaar. Daarenboven is noch voor de milderende voorwaarden voorgesteld door HULLEBUSCH noch voor de bijkomende voorwaarden

opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen, toestemming nodig van verzoekers.

De juridische en feitelijke grondslagen van het besluit van de Bestendige Deputatie zijn niet afdoende.

In het overwegend gedeelte bevestigt het besluit de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen doch wijzigt in hetzelfde overwegend gedeelte de beslissing. Het besluit is derhalve tegenstrijdig";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat er sprake is van "enige verwarring", die zij poogt recht te zetten; dat zij haar desbetreffende argumentatie als volgt samenvat : de tussenkomende partij voldoet aan de geluidsvoorwaarden gesteld door Vlarem II indien de meting correct wordt uitgevoerd, er is alleen een beperkte overschrijding van de normen wanneer men, in strijd met de desbetreffende Vlarem II-bepalingen, vlak naast de lintzaag gaat meten, dergelijke beperkte overschrijding moet volgens Vlarem II niet tot een sanering leiden; dat zij hieruit afleidt dat de tussenkomende partij voldoet aan de geldende voorwaarden en geen onaanvaardbare hinder veroorzaakt; dat zij verder argumenteert dat de voltallige provinciale milieuvergunningscommissie dezelfde mening was toegedaan; dat zij voorts nog stelt :

"De provinciale Milieuvergunningscommissie heeft met betrekking tot de mogelijke -maar beperkte en zeker aanvaardbare- hinder voor het bedrijf Fraeye de bedenking gemaakt dat de enige bijzondere voorwaarde die hier zou kunnen nuttig zijn het aanbrengen van een wand op de perceelgrens is, hetgeen slechts mogelijk is mits onderling akkoord met Fraeye. Het is vaste rechtspraak dat geen voorwaarden mogen worden opgelegd waarvan de uitvoerbaarheid afhangt van een andere partij dan van de exploitant.

Deze bedenking werd in feite ten overvloede gemaakt om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de beroeper maar voegt in wezen niets toe aan de vaststelling dat de inrichting wel degelijk voldoet aan de normen en de hinder voor Fraeye van een aanvaardbaar niveau is, zoals duidelijk blijkt uit hetgeen hierboven uiteengezet is";

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord stelt dat de verwerende partij het gebrek aan een afdoende motivering van het bestreden besluit niet meer post factum kan rechtzetten; dat zij voorts betoogt dat de verwerende partij door zich op de ingeroepen meetresultaten te beroepen geenszins haar foutieve motivering rechtzet; dat zij vervolgt dat uit de bestreden beslissing nergens blijkt dat het optrekken van een wand op de perceelsgrens als milderende maatregel werd voorgesteld en dat een wand evengoed tegen de perceelsgrens kan worden gebouwd; dat zij stelt dat nergens uit blijkt dat de verwerende partij de overweging omtrent de milderende maatregelen ten overvloede zou hebben geformuleerd; dat zij van oordeel is dat het feit dat de verwerende partij het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie heeft gevolgd niet ter zake doet; dat zij er in dit verband aan herinnert dat zowel WITAB als het college van burgemeester en schepenen strenge bijzondere vergunningsvoorwaarden nodig achtten; dat zij besluit dat het niet zo is dat het voldoen aan de normen door de tussenkomende partij impliceert dat geen bijzondere voorwaarden moeten opgelegd worden;

Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst en haar memorie eerst verwijst naar de argumentatie van de verwerende partij; dat zij voorts verwijst naar de door het bestreden besluit opgelegde vergunningsvoorwaarden; dat zij ten slotte meent dat "deze algemene normen van geluidsbeperking toereikend zijn";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie in essentie stelt dat het verweer van de tussenkomende partij niet ter zake is, daar het vreemd is aan de gebrekkige motivering van het bestreden besluit;

Overwegende dat uit de hoger weergegeven motivering van het bestreden besluit blijkt dat "geluidshinder voor de beroeper (verzoekende partij) mogelijk is"; dat het er vanuit gaat dat "milderende maatregelen" nodig zijn, maar dat die maatregelen niet kunnen worden opgelegd via bijzondere voorwaarden; dat het daarom stelt dat het "aangewezen is om aangepaste voorwaarden op te leggen"; dat het beschikkend gedeelte echter slechts de onder punt 5 hierboven vermelde algemene en sectorale vergunningsvoorwaarden oplegt en de bijzondere voorwaarden, opgelegd door het college van burgemeester en schepenen niet herneemt; dat het tegenstrijdig is enerzijds te stellen dat "aangepaste voorwaarden" noodzakelijk zijn voor het verlenen van de vergunning en anderzijds die vergunning toch toe te kennen op de enkele voorwaarde dat de algemene en sectorale vergunningsvoorwaarden worden nageleefd die alle soortgelijke bedrijven uit kracht van de toepasselijke regelgeving moeten naleven;

Overwegende dat de argumentatie van de verwerende en de tussenkomenende partijen de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt; dat een gebrekkige formele motivering trouwens niet post factum kan worden rechtgezet; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 1 december 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep van de b.v.b.a. Emmanuel FRAEYE tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ardooie van 13 juli 1994 houdende het verlenen van een milieuvergunning om een inrichting voor het bewerken van natuursteen te Ardooie, Brugsebaan 4 a, uit te breiden, wordt verworpen en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig oktober 1900
zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.